

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 523-1918)

Originalt emne

Boligforhold

Boligforhold/Kommunalt Tilskud til Fremskaffelse af Lejligheder i ældre Ejendomme

Boligforhold/Private Beboelseshuse

Foreninger

Foreninger/Grundejerforeninger

Uddrag fra byrådsmødet den 21. december 1918 - side 6

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 523-1918)

Andragende fra Aarhus

Grundejerforening om Støtte fra Kommunen til de Grundejere, der bygger Mansardetage paa deres Ejendomme.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa følgende Indstilling:

"Det foreliggende Forslag forekommer Udvalget saa vidtgaaende, saavel i sanitær som i økonomisk Henseende, at man ikke mener at kunne tilraade, at det imødekommes."

Møller henviste til Andragendet, som gik ud paa, at Kommunen skulde give Dispensation, saaledes at der paa en Del Ejendomme kunde indrettes Mansardetage eller Loftsværelser, samt at Kommunen hertil skulde yde Laan paa indtil 90 % af Ejendommens Værdi.

Udvalget havde ikke ment at kunne tilraade Forslaget, idet det vilde føre alt for vidt. Man maatte huske paa, at naar der byggedes en saadan Mansardetage, skulde der en

Omtaksation til, og under de nuværende Forhold vilde Ejendommene blive takseret betydelig højere end tidligere. Derfor var det ikke klogt for Kommunen at gaa med dertil, for i Løbet af nogle Aar kunde saadanne Ejendomme falde i Pris, saa de ikke var de 90% værd. Byraadet havde altid stillet sig meget velvilligt overfor Dispensationer og vilde vedblive dermed, naar der indkom saadanne Andragender, men de enkelte Andragender maatte behandles for sig. Man havde før gaaet med til at bevilge 1000 Kr. pr. Lejlighed, naar der var Tale om nye Bygninger, og Byen vilde vist staa sig bedre derved end ved at yde saadanne Laan i gamle Ejendomme. Hvis de forskellige Bygmestre blot hver vilde opføre 1 Ejendom, hvortil de altsaa kunde faa Tilskud af Kommunen, vilde man være ude over Bolignøden. Taleren vilde henstille til disse Foreninger at tage dette under Overvejelse; derved vilde man ogsaa komme bort fra det kommunale Byggeri.

Mikael Johansen kunde oplyse, at naar Grundejerforeningen havde indsendt dette Andragende, var det kun for at forsøge at afhjælpe en Del af Boligmanglen. Man havde ogsaa henstillet at gaa til 75 %; men naar der var nævnt 90 %, var det fordi Staten tidligere havde ydet saadanne Laan, men disse Midler var nu opbrugte. Taleren beklagede Udvalgets Stilling, da der efter denne jo ikke var mere at gøre ved Sagen.

Salling havde forstaaet Andragendet saaledes, at det ikke var Meningen at yde 90 % af den samlede Ejendomstaksation, men 90 % af Bekostningen ved at indrette Mansard. Selvfølgelig var det ikke nemt at kontrollere, hvad en saadan Ombygning kostede; men Taleren kunde dog godt slutte sig til en Ordning, hvorved der ydedes et Tilskud i Forhold til Lejeværdien af en saadan Mansard. Det kunde dog afhjælpe en Del af Bolignøden og give Beskæftigelse for en Del Haandværkere.

Jakob Jensen syntes, at den af Møller foreslaaede Ordning var langt at foretrække, naar det drejede sig om at skaffe Arbejde, og i hygiejnisk Henseende stod den ogsaa langt over den anden. Byens Overbygning gik desværre alt for hurtig ved de mange Dispensationer; det førte med sig, at Samfundet engang blev nødt til at rive disse Huse ned for at skaffe Lys og Luft. Hvis derimod Mestrene tog fat paa at bygge, kunde der skaffes gode og sunde Boliger i gode og sunde Kvarterer, og det vilde give meget mere Arbejde end at lave Mansarder. Taleren vilde derfor anbefale at følge Udvalgets Indstilling.

Udvalgets Indstilling vedtoges.